

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลราม

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลราม ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลราม
โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลรามและนายอำเภอเมืองสุรินทร์ จึงตราข้อบัญญัติไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลราม เรื่อง การจัดการ
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลราม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า
เศษวัตถุ วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน
ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่
หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ได้ เช่น แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าขายใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่น ๆ ด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวแจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ท้องค้การบริหารส่วนตำบลมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลและระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเขตพื้นที่ท้องค้การบริหารส่วนตำบลมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก บึง แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ หรือนอกจากในที่ท้องค้การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้เหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ถูกสุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาชนะที่มั่นคงแข็งแรง มีฝาปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่ส่งกลิ่นเหม็นออกมาข้างนอก

เพื่อป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรค เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจประกาศกำหนดลักษณะหรือรูปแบบของภาชนะที่รองรับมูลฝอยก็ได้

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับรถชน สถานที่ถ่ายเท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลรวมเว้นแต่จะเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติหน้าที่ตามท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบหมาย

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควั่น กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้ดำเนินการโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแนะนำ

ข้อ ๑๓ หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มุลฝอยสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน และกำจัดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเป็นหนังสือแจ้งภายในระยะเวลา ๑๕ วัน เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินว่างเปล่ายังเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำการ เก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ดังกล่าว โดยต้องอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยออกจากอาคาร สถานที่ หรือบริเวณนั้น และผู้ครอบครองอาคารสถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับอนุญาต และมีการดำเนินการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้าง ระหว่างผู้ขนหรือผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

ข้อ ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๑๖.๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกัน กลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด - เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เพื่อให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาต ประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองข้างรถโดยขนาดอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถูมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

๑๖.๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ หรือประกาศ
ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดย

(๑.๑) สถานที่ดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องตั้งห่างจากชุมชน
ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกัน
มิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

(๑.๒) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น ระบบ
บำบัดสิ่งปฏิกูล โดยการหมักย่อยสลาย (Composting and Digestion) ด้วยส่วนประกอบ ถังหมักย่อยสลาย
ลานทรายกรอง จัดให้มีเสื้อคลุม ผ้าปิดปาก ถุงมือยาง รองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด
น้ำยาฆ่าเชื้อ และต้องมีผู้ควบคุมดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมหรือด้านอนามัย
สิ่งแวดล้อม

(๑.๓) ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน
แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๑.๔) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(๑.๕) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรกหรือก่อให้เกิด
เหตุรำคาญ

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

๑๖.๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ หรือประกาศ
ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ได้แก่

(๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด
เป็นที่ยากต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อมิให้รั่ว
ขณะปฏิบัติงานและนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัด

(๑.๓) มีลักษณะหรือสัญญาณไฟวับวาบติดไว้ประจํายานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกลเปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติงาน

(๑.๕) ผู้ปฏิบัติงานต้องตรวจสอบสภาพประจำปี

(๑.๖) ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

๑๖.๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ หรือประกาศที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดย

(๑.๑) ต้องกำจัดมูลฝอยในที่ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลรวมกำหนดให้เท่านั้น

(๑.๒) หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะการกำจัดมูลฝอยต้องจัดโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธี เช่น การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล การเผาในเตา การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ การจัดการแบบผสมผสาน หรือวิธีอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ซึ่งวิธีการนี้ไม่นำไปใช้กับมูลฝอยติดเชื้อมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือเว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๙ ในการดำเนินการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑๙.๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนส่งปฏิภูล

(๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิภูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิภูลโดยหลังจากดูดสิ่งปฏิภูลเสร็จแล้วให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิภูลและทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิภูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิภูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๓) ทำความสะอาดพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิภูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิภูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิภูลหกเรี่ยราดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๕) ต้องตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิภูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๙.๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิภูล

(๑) ขณะปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

(๓) มีการตรวจสอบสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๙.๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๑) ขณะปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

(๓) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๙.๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๒ ครั้ง

(๓) ขณะปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๒ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงาน ของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาต ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๒ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ข้อ ๓๔ ผู้ใดทำการถ่าย เท หัก กองหรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยนอกที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้ไว้จะต้องเปรียบเทียบปรับตามตารางแนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พิรุณ แก้วพินิก

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
 ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลราม
 เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
 พ.ศ.๒๕๖๔

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ (๑) เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก ลูกบาศก์เมตรละ และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป (๒) เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ (เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๒๕๐ ๑๕๐
๒	ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณและมูลฝอยวันหนึ่ง ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร (๑) วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ (๒) วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ (๓) วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ (๔) วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ (๕) วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ (๖) วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ (๗) วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ (๘) วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ (๙) วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ	 ๒๐ ๖๐ ๘๐ ๑๐๐ ๑๒๐ ๑๕๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๔๐๐
๓	ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป (๑) วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ (๒) วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
๔	ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่ง ๆ (๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ (๒) เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๒๐๐ ๒๐๐
๕	ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื่อเป็นรายเดือน (๑) ไม่เกิน ๒ กิโลกรัมหรือมีปริมาณไม่เกิน ๑๓ ลิตร เดือนละ (๒) เกิน ๒ กิโลกรัมหรือมีปริมาณเกิน ๑๓ ลิตร เดือนละ	๔๐๐ ๕๐๐

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๖	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (๑) รับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ครั้งละ ๑,๐๐๐ (๒) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ครั้งละ ๑,๐๐๐ (๓) ให้บริการตั้งห้องสุขาภิบาลชั่วคราว ครั้งละ ๓๐๐ (๔) ให้บริการสุขาชั่วคราว ครั้งละ ๓๐๐	
๗	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินกิจการ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยค่าบริการ (๑) รับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๔,๕๐๐ (๒) รับทำการเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ ๔,๕๐๐ (๓) รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ ๘,๐๐๐	
๘	อัตราค่าเปรียบเทียบปรับ (๑) ถ้าย เท ที่้ง กองหรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูล นอกสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลรามกำหนด ปรับ ๒,๐๐๐ (๒) ถ้าย เท ที่้ง กองหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย นอกสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลรามกำหนด ปรับ ๒,๐๐๐	